

Sahaben Hamza ibn ‘Abd al-Muttalib

Innehåll

- Härstamning
- Uppväxt
- Hans islam och stöd till Profeten
- Hamza i slaget vid Badr
- Hans martyrskap i slaget vid Uhud
- Profetens sorg över hans död
- Källor

Härstamning

Hamza ibn ‘Abd al-Muttalib må Allah vara nöjd med honom var Profetens farbror, hans fosterbror och en av de ädlaste männen i Banu Hashim. Han bar titeln **"Asad Allah"** - *Guds lejon* - och **"Sayyid al-Shuhada"**, martyrernas ledare.

- **Namn:** Hamza ibn ‘Abd al-Muttalib ibn Hashim ibn ‘Abd Manaf ibn Qusayy ibn Kilab ibn Murra ibn Ka‘b ibn Lu‘ayy ibn Ghalib ibn Fihr.
- **Far:** ‘Abd al-Muttalib, Profetens farfar.
- **Mor:** Hala bint Wahb, kusin till Profetens mor Amina bint Wahb.
- **Syskon:** al-Zubayr, al-Harith, al-Muqawwim, Hajl, Dirar, Abu Lahab, al-Ghidaq, Abu Talib, al-‘Abbas, ‘Abd Allah, ‘Atika, Safiyya, Umm

Hakim, Arwa.

- **Fosterbror:** Profeten ﷺ, då båda ammadess av Thuwayba; enligt vissa även av Halima al-Sa‘diyya.
- **Hustrur:** Khawla bint Qays, Salma bint Omays, samt en dotter till al-Milla ibn Malik.
- **Barn:** ‘Amir, Ya‘la, Bakr, Omara, Ummama, Fatima, Umm Allah.

Uppväxt

Hamza växte upp i ‘Abd al-Muttalibs hus tillsammans med sin yngre kusin Muhammad ﷺ. De två stod varandra mycket nära redan som barn.

Han växte upp i en miljö präglad av mod, generositet och stammens traditioner. Han lärde sig bågskytte, ridning och strid tidigt och deltog i **Harb al-Fijar** ("den vanhelgande kriget") innan islam.

Hamza var känd för:

- sin styrka
- sin modiga natur
- sin heder och rakryggade karaktär

Han var också den som enligt flera källor **friade till Khadija** på Profetens vägnar när hon önskade gifta sig med honom.

När Profeten ﷺ började predika islam följde Hamza utvecklingen noga. Han kände Profeten bättre än någon annan och visste att han aldrig ljugit eller begått något skamligt. Detta blev grunden för hans väg till islam.

Hans islam och stöd till Profeten

Hamzas islam var dramatisk och avgörande.

En dag förolämpade Abu Jahl Profeten ﷺ vid Safa och skymfde honom grovt. Profeten svarade inte, men en slavkvinna såg händelsen. När Hamza återvände från jakten och kvinnan berättade vad som hänt, fylldes han av vrede.

Han gick direkt till Abu Jahl vid Ka‘ba, slog honom med sin båge så att hans huvud sprack och sade:

”Skymfar du honom när jag följer hans religion? Slå tillbaka om du kan!”

Quraysh blev chockade och sade: ”Hamza, har du lämnat dina fäders religion?”

Hamza svarade:

”Ja, jag vittnar om att han är Guds sändebud. Hans ord är sanning.”

När han kom hem började han tveka och kämpade med sina tankar. Nästa morgon gick han till Profeten och sade:

”Tala till mig, min brorson. Jag vill höra din sak.”

Profeten ﷺ talade till honom, och Hamza sade:

”Jag vittnar att du är sann. Visa mig din religion öppet.”

Med Hamzas islam stärktes de troende enormt. Quraysh insåg att Muhammad ﷺ nu hade en mäktig beskyddare.

Hamza i slaget vid Badr

Hamza var en av de främsta hjältarna i Badr. Han var den första som gick ut i envig och dödade al-Aswad ibn ‘Abd al-Asad.

Han deltog sedan i trippelduellen mot Qurayshs mästare:

- Otba ibn Rabi‘a
- Shayba ibn Rabi‘a
- al-Walid ibn Otba

Muslimernas sida bestod av:

- Hamza

- 'Ali
- Obayda ibn al-Harith

Hamza dödade både Otba och Shayba och fortsatte sedan att kämpa med två svärd. Han dödade flera av Qurayshs främsta krigare och var en av slagets avgörande gestalter.

Hans martyrskap i slaget vid Uhud

I Uhud kämpade Hamza återigen med två svärd och dödade enligt flera källor **31 fiender** innan han själv föll.

Wahshi, en skicklig spjutkastare, hade fått i uppdrag av Jubayr ibn Mut'im att döda Hamza i utbyte mot sin frihet. Hind bint Otba hetsade honom också.

Wahshi berättar själv:

”Jag såg honom som ett lejon som högg omkring sig. Jag kastade mitt spjut och det träffade honom i underlivet. Han föll och jag tog mitt spjut och gick därifrån.”

Efter hans död stympade Hind och andra kvinnor hans kropp. Hind försökte till och med bita i hans lever, men kunde inte svälja den.

Hamza dog som martyr i Shawwal år 3 e.H., vid 57 eller 59 års ålder.

Profetens sorg över hans död

Profeten ﷺ älskade Hamza djupt. När han såg hans stympade kropp brast hans hjärta.

Han sade:

”Jag har aldrig stått i en situation som smärtat mig mer än denna.”

Och:

”Jag kommer aldrig att drabbas av någon som dig igen.”

Profeten grät, bad för honom och kallade honom:

”Asad Allah wa Asad Rasulih” Guds lejon och Hans Sändebuds lejon.

Jibril kom till Profeten och sade:

”Hamza är skriven i de sju himlarna som: Hamza ibn ‘Abd al-Muttalib – Guds lejon och Hans Sändebuds lejon.”

Profeten bad över honom **72 gånger** enligt vissa källor och begravde honom tillsammans med ‘Abd Allah ibn Jahsh.

Fatima brukade besöka hans grav varje fredag och gråta av saknad.

Källor

- Ibn al-Athir, *Usd al-Ghabah fi Ma‘rifat as-Sahabah*
- Ibn Kathir, *al-Bidaya wa n-Nihaya*
- Ibn Hisham, *as-Sira an-Nabawiyya*
- Ibn Hajar al-‘Asqalani, *al-Isabah fi Tamyiz as-Sahabah*
- Ibn al-Athir, *al-Kamil fi at-Tarikh*
- al-Baladhuri, *Ansab al-Ashraf*
- Ibn Sa‘d, *al-Tabaqat al-Kubra*
- Ibn ‘Abd al-Barr, *al-Isti‘ab fi Ma‘rifat al-Ashab*